

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/386/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314207982
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314207982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: U. V., nar. XX. X. XXXX, bytom E. XXX, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o. so sídlom Čadca, Potočná 2835/1A proti odporkyni: Y. V., nar. X. XX. XXXX, bytom I., D. XXX/C, zastúpenej Ing. Jaroslavou Bednárikovou, nar. X. X.. XXXX, bytom tamtiež, o návrhu na zníženie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 7C/163/2014-63 zo dňa 14. 10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti k dcére Y. zo sumy 99,58 eur (3 000,- Sk) na minimum v sume 27,13 eur mesačne, počnúc dňom 14. 8. 2014.

Prvostupňový súd rozhodol v zmysle ust. §§ 62, 75, 78 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného v roku 2008 došlo k zmene pomerov na strane oboch účastníkov, pričom zmeny na strane navrhovateľa nie sú tak závažné, aby to malo za následok zníženie vyživovacej povinnosti. Zmena pomerov nastala aj u odporkyne tým, že je fyzicky staršia, pripravuje sa na povolanie štúdiom na vyššom stupni školy. S prihliadnutím na možnosti a schopnosti navrhovateľa ako povinného, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a výšku výživného, súd konštatoval, že je možné výživné ponechať v nezmenenej výške. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov nepriznal, pretože odporkyňa ako úspešná v konaní si trovy neuplatnila.

Proti rozsudku prvostupňového súdu prostredníctvom zástupcu podal odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že prvostupňový súd nesprávne posúdil jeho možnosti a schopnosti, má za to, že na jeho strane došlo k zásadnej zmene pomerov a terajšie majetkové pomery mu nedovoľujú platiť výživné v pôvodne stanovenej výške, i keď by to akokoľvek chcel. Schopný je prispievať len minimálne výživné, je živnostník, náplň práce je sezónna záležitosť, pričom aj počas zimných mesiacov musí platiť odvody. V roku 2007 mal základ dane 112 310,- Sk, čo po odpočítaní dane vychádzalo na zárobok v úrovni minimálnej mzdy. Podľa daňového priznania za rok 2013 sa jeho príjem znížil, nemá vlastné bývanie, býva u rodičov, ktorí mu v ťažkej životnej situácii pomáhajú. Pracuje ako živnostník v oblasti montážno-stavebných prác a kamenárstva. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmenil a vyhovel jeho návrhu, tak aby výživné znížil na sumu 27,13 eur mesačne od 14. 8. 2014.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila odporkyňa, ktorá uviedla, že aj na jej strane sa podstatným spôsobom zmenili finančné pomery. V čase stanovenia výživného v roku 2008 navštevovala strednú školu v mieste trvalého bydliska, v súčasnej dobe študuje na vysokej škole, kde okrem zvýšených výdavkov na štúdium musí platiť aj ubytovanie. Uviedla, že jej finančná situácia v súčasnej dobe je kritická, pretože aj matka od februára 2015 je nezamestnaná. Navrhovateľ od januára 2011 si neplní vyživovaciu povinnosť riadnym spôsobom, za čo bol aj odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy. Výživné neposkytol ani v čase, keď disponoval finančnými prostriedkami. Podľa jej názoru k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľa nedošlo. Pri stanovení výživného v roku 2008 mal príjmy na hranici minimálnej mzdy a tak je to aj v súčasnej dobe. Naproti tomu u odporkyne viacnásobne vzrástli náklady spojené so štúdiom, ubytovaním a zabezpečením ostatných potrieb. Navrhovala, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom, ako aj preskúmaného rozsudku, mal i odvolací súd preukázané, že o výživnom bolo naposledy rozhodované rozsudkom Okresného súdu Čadca, kde bolo stanovené výživné 99,58 eur (3 000,- Sk). V čase rozhodovania bola odporkyňa maloletá, navštevovala 1. ročník Obchodnej akadémie v Čadci. Navrhovateľ dosahoval príjem na úrovni minimálnej mzdy. V súčasnej dobe odporkyňa študuje v 3. ročníku vysokej školy mimo miesta bydliska. U navrhovateľa sa podstatným spôsobom jeho finančné pomery nezmenili. Obidvaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k dcére Y.. V čase rozhodovania prvostupňového súdu matka odporkyne pracovala ako ekonómka s príjmom okolo 600,- eur mesačne v čistom.

Vychádzajúc z takto zistených skutočností postupoval prvostupňový súd správne, keď v súlade s ust. § 78 Zákona o rodine skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo na strane účastníkov konania k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom. V tomto smere vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrh na zníženie výživného zo strany otca voči dcére zamietol.

V zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Súd správne poukázal na zmenu pomerov u odporkyne, ktorá je fyzicky staršia, navštevuje vyšší stupeň školy, s čím sú spojené vyššie výdavky na štúdium, ubytovanie, ako aj na uspokojovanie kultúrnych, či športových potrieb. Naproti tomu u navrhovateľa k podstatnej zmene pomerov nedošlo. V čase rozhodovania o výživnom v roku 2008 jeho príjem dosahoval úroveň minimálnej mzdy, čo je v podstate aj v súčasnej dobe, keď pracuje ako živnostník. Súd dospel k správne mu záveru, keď návrh na zníženie výživného zamietol. Prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie vo veci, vyvodil správny právny záver, pričom s odôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožňuje a na jeho závery poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne na to nadväzujúce vydané rozhodnutie prvostupňového súdu. Z uvedených dôvodov potom odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 151 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľ nebol úspešný v odvolacom konaní a odporkyňa si trovy neuplatnila.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.